

Iliuță

Iliuță e-un cățel,
Ce n-aude c-o ureche,
Dar de-atent privești la el,
Nu are-n lume pereche.

Chiar de e morocănos,
Mă cunoaște de o viață,
Dă din coadă bucuros,
Când mă-ntorc de la piață.

Nu-i place să-l țin în brațe,
Că-i bătrân și plictisit,
Lasă-n urmă-i numai lațe,
Dar simte când sunt mâhnit.

Așa-i el și mi-este drag
Și cu ochi blânzi mă privește,
Stă și mă așteaptă-n prag
Și aproape că-mi vorbește.

Stau ades și îl privesc,
De sunt trist, privirea-i geme,
Doamne, sufletu-i cânesc,
Cât de bine mă înțelege!

